

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Quid Rami seu Samosum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

videtur, cum dicit, homines agit discere, &
ad dictis facile in errorem induci, &c.

Quid Rami, sive Rameum.

Tertia appellatur Oρῶν, Rami. Quid sint verò, nullus, quem sciam Rhetorū meminit. Ego si licet conigere, exstimiram Rameum appellari exordium, quod in varia subinde exordia, quasi in ramos funditur. Nam Vlpianus in orationibus Demosthenis, ad tria, aut quatuor plerumque notat exordia, quem numerum (inquit) non solent excedere oratores, nisi valde insistant. Tale videtur exordium Ciceronis in oratione pro Murena, in qua, ut cauta erat grauissima, & vatis ab aduersariis confusa erant impedimenta, necesse fuit omnia amplio illo, & veluti ramo exordio amoliri.

Quid exordium.

ALIA præterea exordiorum nomina citantur a Rhetoribus. *Interviu* meminit Aristoteles l. 3. c. 14. Quod specialius cadere videtur in demonstrativum genus, ut sit proximum exornatiuum, ducta metaphora à Citharœdis. Nam auspicatus Rhythmi, vel melodiæ, & prescriptum, quod datur ab ipso chorodidascalo, cui accinere chorum oportebat, nominatur *exordium*, *τετράς* *exordiōn*, quod gratuitò concederetur.

Quid carceres.

Affertur & *βαλεῖς*, id est, carceres, pro prima parte exordij: sed hoc metaphoricum nomen est, omnibus initijs commune. Et Antiphon in oratione *περὶ θυμού*, *βαλεῖσα τὴν κακὴν* dixit. Quid sit propriè, explicat Harpocrate in voce *βαλεῖσι γέροντος την πληγηνα γνωμένην, γραμμήν*, *διὰ τὸ ἐπιτηροῦσθαι την δρομέαν*, *βαλεῖσι καλεῖται*. Linea ad carceres, in qua consistebant cursores. Transtulit Lycophron ad exordia orationis per allegoriam.

Εγὼ δὲ κακον βαλεῖσα μηρίνθη σχάσται,
Ανειμ λοξῶν εἰς διεγόρεις ἵταν,
Πιγώτεν ἀράξας νισσων ἡς πίλων δρομός.
Ego vero lineam extremam solvens à fundulo,
Aggreuias obliquorum cursu verborum,

Prima pulsione repagula, ut alatus rufor-

Alia diuisio exordiorum.

Hermogenes lib. i. de inuentionibus variorum proœmiorum meminit, quorum viii dicitur *τετράς* ex opinione. Alterum *ἀπό της*, ex tempore. Tertium *ἐκ περιποιησεως* ex abundanti. Quartum *ἐκ τωδιαγέτεως* ex subdivisione.

Quid exordium ex opinione.

Proœmium ex opinione, fit cum pro statu rerum, & opinione hominum, exordium. Ut si negotium lexum, & hilares habemus auditores, ita incipiamus dicere: *Οὕτως δέ οὖτε, ὃ δύοπες δικαστικούς χαρούλας τητρις πεπαρμένοις, καὶ χάραγματοις τῷ θεῷ. Video equidem vos (iudices) prospero rerum successu lataři, Deoque gratias agere, atque habere immortales.*

Si contra res tristis, & funesta, deiectos, atque dolore percussos ostendat auditores, sic (inquit) exordire: *Ἐπειδὴ καὶ ὑμᾶς ὁ ἀδρες δικαστας, Τετρομηνένος ἔνεκεν δρός καὶ ἀχθομένος, καὶ λειτουργένος. Quando vos video Iudices, ob ea, quae nuper patrata sunt, in magno dolore, iustitiaque verfarī, &c.*

Tale illud est Ciceronis in quarta Catilinaria. Video P. C. in me omnium velutrum ora, atque oculos esse conuerbos. Video, vos, non solum de vestro, ac reip. verum etiam, si id depulsum sit, de meo periculo esse sollicitos, &c.

Ad hoc genus pertinent purgationes suspicionum, & præiudiciorum, à quibus se pifsumè exordia duocuntur: cum industrij sit Orationis, antequam ad causam accedat, impedimenta omnia disturbare, & sinistrorum opinionum fibras, si quæ sunt, euellere, vt tactæ est de celo Periclis statua. Hanc ob rem decernit quipiam, nomen illi Olympij, siue Coelestis, quo antea appellabatur, detrahendum. Sic (inquit) exorditur ad cleuandam suspicionem, qua ex amulatione, & inuidia in Periclem l. c. qui videretur. *Οὐκ ἔχεις ἕνεκεν διδόπεις ἀδικεῖσθαι, τὸ πρόσωπον περικλέα τὴν σομετάλην ταῦτα στρεψα- exemplum μὲν, & Μενονίας πάτερν, δέσοικος μῆτρι παρα- τὸν διεργάσθησθαι πάθη. Non equidem ini-*

*Antiph. in
orat. de con-
cordia.
Harpocr. in
lexico 10.
Rhet.*

*Lycoph. in
Gassand.*